

➔ Buurtbewoners vierden gisteren feest op het Jan van Schaffelaarplantsoen. FOTO DINGENA MOL

Bos en Lommer Nieuw clan voor voormalige Vogelkijk

De Kolenkit zit in de lift

Het was ooit de slechtste buurt van Nederland, maar nu zijn in de Kolenkit nieuwe huizen gebouwd voor de middenklasse. Mergen gaat echter niet vanzelf, zeggen buurtbewoners.

Marc Kruyswijk
AMSTERDAM

Links huizen zoals ze er al decennia staan, rechts nieuwbouw. Links baksteen, keurig onderhouden inmiddels, maar wel rechttoe-rechtaan. Rechts is het alsof er een vliegende schotel is geland, met al die ronde vormen en heldere kleuren. Is de Kolenkit veranderd? Onmiskenbaar. Vormt de buurt een eenheid? Zo op het eerste oog nog niet helemaal.

Tussen de twee werelden loopt het Jan van Schaffelaarplantsoen. Deze zondagmiddag, zonovergoten, moeten oud en nieuw elkaar leren kennen. Het is een buurtfeest met als thema 'Oude bewoners verwelkomen nieuwe

bewoners'. "Niemand hoeft zich aan te passen, maar we willen wel mensen met elkaar verbinden," zegt Ruud van Buren, voorzitter van bewonersplatform Kolenkitbuurt.

Tien jaar verder

Het verhaal is bekend: in 2009 bleek uit de Vogelkijklijst van slechte buurten de Kolenkit de allerslechtste van Nederland: armoede, werkloosheid, probleemjongeren. Criminaliteit tierde welig in de straten en straatjes tussen de Erasmusgracht en de Haarlemmerweg. Oude bewoners trokken weg, voor zover ze konden nieuwe bewoners voelden zich aan hun lot overgelaten.

Nu, tien jaar verder, is de buurt opgeknapt

Sociale huurwoningen zijn er nog steeds, ongeveer net zoveel als ten tijde van het toekennen van de Vogelkijkstatus, maar de kleine, goedkope woningen staan pal tegenover grote huizenblokken, waarin ronde vormen overheersen.

Yuppenwoningen? Stadsdeelbestuurder Jeroen van Berkel: "Ik kan me best voorstellen dat die associatie wordt gewekt, maar dit zijn middeldure huurwoningen. De huren variëren tussen de 800 en 1400 euro, hoewel je daar als autobezitter een verplichte garage bij moet nemen."

Ook Felix Rottenberg is deze middag aanwezig op het Jan van Schaffelaarplantsoen. Hij zette de buurt in 2002 op de kaart met zijn driedelige documentaire *De Akbarstraat*, waarin onder meer de komst van immigranten en het vertrek van de oude bewoners aan de orde kwam. Op die documentaire komt begin volgend jaar een vervolg, *Terug naar de Akbarstraat*. Natuurlijk gaat het beter met de Kolenkit, zegt hij. "Maar de buurt is er nog lang niet. Integratie is een zaak van een lange, lange adem."

Eigen kringetje

Daarmee is buurtfeestorganisator Ruud van Buren het eens. De Kolenkit heeft enorme sprongen vooruit gemaakt, zegt hij. "Voorheen was dit een getto, een rotwoord, maar het was wel van toepassing. Nu zijn de huizen mooi en is er een betere mix. Iedereen woont hier met plezier."

Samenleven is echter iets anders, zegt hij. "Ieder clubje zit hier in zijn eigen bubbel, het eigen kringetje. Ze groeten elkaar op straat, maar om nu te zeggen dat ze elkaar echt ontmoeten..."

Vandaar het thema van verwelkoming, zegt Van Buren. Oud heet nieuw welkom, er zit een twist aan. "De oude Kolenkiters zijn nu vaak mensen met een migrantenachtergrond en de nieuwe bewoners zijn overwegend van Nederlandse afkomst. De gentrificanten zitten ook in een eigen wereldje. Daar kun je je bij neerleggen, maar je kunt ook proberen daar iets aan te doen."

Stadsdeelbestuurder Van Berkel: "Dit is een

Buurt leeft weer op

Het gaat goed in de Kolenkit.

'Oud heet nieuw welkom, waarbij de nieuwelingen vaak Nederlanders zijn'

gemengde buurt, maar het mengt niet automatisch. Als je mensen bij elkaar in een buurt zet, heeft op verjaardagsfeestjes niet ineens de helft van de gasten een hoofddoek. Zo werkt het niet. Als dat al überhaupt het doel van integratie zou moeten zijn, is dat een zaak van de lange adem."